

REDACTIA
Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

in Austro-Ungaria:
an 20 cor. pe 1/4
10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
in România pe an
4 coroane. —
in România și
Italia pe an:
40 franci.

Exemplu nu se napotiază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrieri neracutate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Tranchetă ici, bizantinism colo.

II.

Casul dlui Mangra s'a putut susține și apăsă la Arad atâția ani de-a rândul, fiindcă dreptul real și cel formal erau pe partea lui. În arhiepiscopie neîndreptățiri de aceste — și mai mari decât aceste — se fac zilnic, dar — ori cât ar protesta cineva legea în mână — nici 24 oare nu s'ar putea susține. În vlogul de faclă și de restiguitori, a căror patimă sunt pe lor, nimeni nu dă un gologan pe drept, și pe dreptate. — Numai pe două cai se umblă pe aici: — pe cale slugarniciei umblă cei de jos — și pe cale volniciei cei de sus, — a căror cale și anume cea de drept nu e cunoscută nici după nume...

Consistorul nostru nu e un executor al legilor, care ca atare să convinge legea, decât-ori face și cel mai mic pas; — să o observe însuși și să facă a se respecta pretutindeni...

Nici pomana!... Consistorul stă deasupra legii, el face, ceea ce „află de bine“ și „află cu cale“ — paragraful nici când nu-i trebuie... Doctrina lui „află de bine“ și a lui „află cu cale“ însă depinde naturalmente de la puterea de rezonanță a culturii referent, foarte adese-ori de la preocupățiunile, patimele și rancunele lui cari — puse sub firma executivă bisericească — substituiesc legea... Astfel apoi nici în Kamtschatka nu se dau atâtea decizii necioplite, imprevizibile, contrarii cu legea și dreptatea și adeseori contradictorii între sine până la extremul ridicol. În mod firesc deciziunile acestea sunt cu atât mai neclătite, cu cât mai debili sunt argumentele referenți. Și noi, durere, tocmai acum nu ne putem lăuda cu oamenii tari, cu conducătorii „conștiențioși în lucrare“ cum cere P. S. Sa Goldiș.

Între aste purtări lipsa de orientare, în lipsa busolei de ordine și legalitate, a cuprins întreg organismul și învâlmășala și destrămarea este nedescriptibilă, ear disciplina cea adevărată (— de cea fariseiască avem brechet —), este pusă pe scândura tăvănită.

Archiepiscopul Mețianu a aflat că această destrămare și noi suntem siguri, că de nu ar fi aflat-o, biserica ar fi tras mari foloase dela zelul și devotamentul său. Prea suntem siguri, că — șef al unei biserici penetrată de ordine și legalitate, cap al unor conducători conștiențioși și probi, — I. P. S. Sa s'ar fi putut da promisiunea dată în ocazie solemnă: „Până atunci să trăiesc, până când voiu fi spre folosul bisericii mele“...

Cum însă organismul destrămat reclamă o cură radicală; — toată buneata, tot zelul și devotamentul preotesc, nu mai ajunge aproape nimic — și noi nu ne putem mira

din destul, cum a ajuns și densul, să vrea a governa cu mult descântata „iubire“ și „frățietate“ — cu oameni, despre cari însuși recunoaște, că nu mai sunt de nimic — și îndeosebi ne mirăm cum a ajuns și densul sub tutela abusivului și terorizatorului Caiafa, care în fața'i preamărește, ear altcum la toată lumea se plânge că: „l'a tras pe sfoară“...

Metropolitul Mețianu este, preoțește, un bun arhieriu, dar' se ne crează dacă voește, că la guvernamentul unei biserici nu ajunge un preot bun. — Istoria ne arată mulțime de regenți buni și zeloși, ca Marta din evanghelie, dar' cari tocmai prin buneata lor devin o calamitate pentru întregi provincii și popoare... A avea tact și energie este un rol pozitiv, nu negativ; — ele înseamnă a te impune, nu a te supune jurstarilor date... Discipolul lui Șaguna, — pentru-ce n'a învățat aceasta de la Șaguna?!

Vom servi cu detaieri, dacă acele în interesul bisericii se vor cere, dar' bine ar fi dacă lucrurile s'ar îndrepta mai înainte, de ce s'ar vedea toate.

Și drept aceea pentru acum ne mărginim la unele reflexiuni pe seama celor de la „Telegr. Rom.“ și a celor de la „Tribuna“ din Sibiu.

„Telegraful Român“ își luase de curând curagiul bizantinic a da lecții Aradanilor în chestia alegerilor și a-i apostrofa, să lase libere alegerile, cum libere (?) sunt în arhiepiscopie...

Cel ce cunoaște libertatea acestor alegeri, nu și va pute ținea risul!

D'apoi, onorabililor, în arhiepiscopie de 1/4 de secol nici nu se fac altfel de alegeri, de cât cele comandate de clubul central, presidat de noul arhieriu titular!... Și mai de curând ne spune „Telegraful“ în obicnutele-i căzani, ce substituiesc aci articolii de fond, că arhieria nouă — și fără nici un rezon, ori folos, — aceasta ar fi „o dorință generală a arhieriesanilor“... lucrul, de care începem apoi niște tămieri și osanale ipocrite și umflate...

Onorabililor, lăsați mai pe jos cu bizantinismul!... Lumea știe și cunoaște: Cum și pentru ce ni s'au făcut nouă aceste?! — Și va fi mult mai bine, dacă nu scormonim în afacere.

În fine „Tribuna“ în „reprivirile“ sale asupra activității sinodului arhieriesan din est an face unele constatări de lucruri, cari îi se par anormale și enigmatice...

Vom încerca a-i lămuri și le putem spune din capul localul, că anormale și dureroase sunt ele, nu-i vorbă, însă nu sunt neexplicabile, ci sunt o urmare firească de cauze mai vechi și mai profunde.

Prima constatare e, că: „Restanțele de la senatul episcopesc sunt prea mari și sinodul a însărcinat, pe Consistor, ca să angajeze provisor puteri nouă pentru delăturarea acestui rău; — accentuându-se din unele părți și aceea, că se impune reorganizarea acestui senat“...

Răul acesta e vechiu de tot și accentuat în toți anii în sinod, — nu s'a pus însă degetul pe bubă — și „puterile nouă“, ce mereu s'au angajat „provisor“, nu au fost puteri, ci căpățeli. Drept ce dacă „un progres îmbucurător“ în arhierie de decenii nu s'a putut constata, — este că de decenii oficiile nu se umplu cu oameni dornici și pricepuți la lucru, ci angajarea se face din alte considerări, — adese ori așa, ca și cum biserica ar fi un asil,.... o infirmerie.

2) A doua constatare, ce o face „Tribuna“ și care la tot cazul „este o apariție nescusabilă, o neinteresare a preoției față de constituția și afacerile bisericești“, cum zice ea, consistă în faptul, că, pe unele locuri tocmai preoții participă la alegeri de deputați sinodali și congresuali în număr minimal...

Este și acesta un fapt și trist și anormal, nici decât însă ne explicabil, nemotivat, — lipsit de un nex causal...

Explicațiunea acestei anomalii o aflăm în altă anomalie și anume în faptul, că alegerile, cu puține excepțiuni, cari confirmă regula, de zeci de ani se comandă de sus, dela clubul central.

Din acest adevăr nu schimbă absolut nimic cel-ce în „Telegraful Român“ își bai mereu piepturile zicând, că „la noi alegerile sunt libere“... Ei însuși nu cred, cea ce zic, și tot ei mai bine, decât ori-cine, știu, că nu este așa...

Dar' acest lucru îi este ori cui evident, îndată ce-și va da răspuns la următoarele întrebări:

a) Poate susține, ori ba, că întregă arhierie să nu se afile un singur paroch, ambițios, dornic de muncă, posedând încrederea colegilor săi, — și capabil a-i reprezenta în sinod etc.

b) Dacă una ca aceasta nu s'ar pute susține, apoi: Cum se face, că nici un paroch nu are intrare acolo sus la legislativă, care în prima linie tractează de el și de interesele lui și ale poporului, pe cari el mai bine l'ar cunoaște?

c) Cum se face, că zeci de ani de-arândul fără nici o emulațiune, fără nici o schimbare, aceiași oameni, preoți și mireni, reprezintă aceleași cercuri fixe, ca și cum ar fi luate cu arând? Cum se face îndeosebi aceea, că oamenii dintr'un colț de țară, cei mai mulți din Sibiu, reprezintă cercuri din alt colț de țară, unde nimeni nu-i cunoaște nici după nume?... Cum se face, că tata și feciorul și cumnatul reprezintă același cerc? Nu mai e nimeni, absolut nimeni, pe acolo?... Ce forfoiu de oameni pot fi Tetea, nenea Iulie, și alții... că de decenii și cu perfectă statornicie, ocupă locurile de deputați, fără să-i tae capul de responsabilitatea, ce o au?...

Cum se face, că d. ex. un Ioan Popescu, ca și care cu mai multă vrednicie nimeni n'a purtat reverendă la noi, ca și care mai iubit și mai popular nimeni n'a fost între noi, —

perioade întregi n'a fost deputat, fiindcă nu vrea să cortedească?!

Facă și răspunsul:

Parochii dornici de muncă, cu ambiție, cu popularitate între colegii lor — și capabili de a reprezenta mai bine, de cât mulți alții, interesele reale ale bisericii, avem destul, și prin urmare din libere alegeri ar reuși destul, și dacă totuși nici unul nu intră în sinod, e semn, că noi nu înțelegem constituția, cum o înțeleg Sașii, de la cari am copiat-o, și e dovadă, că alegerile la noi se fac pe „alte baze“, decât vrednicia și popularitatea; — îndeosebi e dovadă, că față de cortesia și nemutenii, ori față de candidatul centrului, fie cum ar fi,.... nimeni n'are ce căuta, de ar fi chiar un Ioan Popescu!...

Ei și acum?!

La alegeri de aceste comandate și dinainte cunoscut în rezultatul lor, iau parte preoții cei anume comandați, — cei mai din apropiere, ori de aceia, cari n'au altă treabă și iubesc întrunirile și micul ospăț, ce de regulă se face din acest prilej; — un om ca oamenii însă nu ia ziua și noaptea de cap pentru-ee, neglijând alte datorințe, ostenindu-se și cheltuindu-se a surda, să meargă, să înmulțască voturile comandatului cu unul.

Facă esplicarea!

Și fiindcă ne aflăm în toiul lămuririlor, să mai facem de încheiere încă o constatare, cine știe, de ce va fi bună: Din protocoalele de alegeri mirenești 80% sunt false, sunt niște făcături, în cari se scriu numele popovenilor și ale candidaților comandați — și se trimite la locul de scrutiniu...

Dureroasă, este hotărit, și astă constatare, carea și ea și are rădăcina în bizantinismul, ce prigonește adevărul, spoiește momentul, pe trece cămila și strecoară țînțariul,.... dar nici ea nu e mai mult de cât un secret public, nu e nici decum o enigmă.

Un arhieriesan.

Noul proiect de lege al cutoei, prezentat camerei de ministrul-president în ședința de alături, este într-o toată egal cu cel prezentat de guvern în Noemvrie 1899. Proportia de cutoă este adocă: 65.6% în sarcina Austriei și 34.4% în sarcina Ungariei. Această nouă lege ar ave să dureze dela 1-a Iuliu 1900 până la finea anului 1909.

Situația în Austria Știrea mai recentă sosită din Viena este, că la cas de va continua încă obstrucția, parlamentul peste tot nu va mai ține ședințe. Mulți se îndoesc însă, că partidul din dreapta va conlucra de facto pentru curmarea obstrucției Cehilor. — Ziarul ceh „Narodni Listi“ din Praga se ocupă cu negocierile, în urma cărora Cehii-tineri au scos obstrucția în publicitate. Cehii-tineri sunt hotărâți — la cas că clubul Polonilor ar pacta cu clericaliștii germani — să amenințe și ei, că vor opune o puternică organizație dușmănoasă în Galiția față de clubul polon. „N'avem cauză să tănuim, — zice numita foaie a Cehilor-tineri, — că sunt făcute toate pregătirile pentru erupțiunea unui incendiu în Galiția, ca prin toate mijloacele să se pornească lupta împotriva politicii clubului polon“. — În fine declară, că cu o crasă parțială a cabinetului Körber Cehii nu se mulțumesc.

DISCURSUL

dlui

Dr. George Popovici

rostit în ședința din Sâmbăta trecută a Delegațiunii austriece.

Dăm aci în extras, după notițele stenografice, discursul valorosului deputat bucovinean, Dl Dr. G. Popovici, despre chestia română:

Expozeul contelui Goluchowski e clar și îmbucurător înru cât el privește menținerea și mai departe a triplei alianțe și a raporturilor de bună înțelegere cu Rusia. Dar peste relațiunile noastre cu România, expozeul trece pe neobservate, cu toate că relațiunile acestea produc asupra Românilor din Austro-Ungaria efectul retroactiv.

Pentru a pute aprecia aceste relațiuni dintre monarchia noastră și națiunea română, e necesară o reprivire istorică foarte instructivă între popoarele mici, cari împopulează bazinul dunărean, nisuița spre alianțe totdeauna a fost viuă.

În timpuri abia trecute, aceasta era motivată prin pericolul mohamedanismului. În proporțiunea, în care crește acesta, ia dimensiuni și se întărește și tendința de febrilizare, care după bătălia de la Mohaci, la 1526, a dat naștere Austriei de azi.

Ideia fundamentală așa-dar, pe care se întemeiază fondarea statului austriac, este, de a grupa popoarele mici din bazinul dunărean, cari izolate nu pot rezista agresiunilor din afară, într'o comuniune de de stat viguroasă. Tendința aceasta se susține și astăzi; e drept că pe aceste popoare icuite între marile națiuni europene, astăzi nu le mai amenință nici un pericol din partea semilunei, dar în schimbul acesta un dușman și mai periculos a început să se ivească dinspre Nord.

Zorul de expansiune, înăscut și propriu Rușilor și un irezistibil instinct ce pare a-l mâna spre marea deschisă, — trebuie să le dea armele în mână.

Nici unul din popoarele mici dunărene nu are batalioane destul de puternice față cu puterea rusească, numai una este în stare: uniunea lor, și aceasta este Austria.

Dar se impune acum întrebarea, care e raportul dintre Români și Austria astfel definită? Români unșurenți și au apărut totdeauna cu sângele lor patria ungără. E destul a se aminti numele Românilor Ioan Huniade sau Mathia Corvinul, pentru a caracteriza pe deplin fidelitatea

și devotamentul lor, — al Românilor — pentru țară. Nenumărate sunt câmpurile deresbel, unde Români au luptat vârsându-și sângele pentru ideea austriacă intrupată prin dinastia Habsburgilor. În anul 1848 Români fideli dinastiei cu mic, cu mare au sărit în ajutorul acesteia, deși nici când ispita pentru mișcări panromâne, n'a fost mai mare ca în acele timpuri de grea strîmtoare.

Aci oratorul citează mai multe fapte eroice săvârșite pe câmpul de luptă de regimentele românești, cum și o mulțime de diplome de recunoștință prealalte, de loialitate, curagiu și eroism.

Analogă și aceeași a fost și ținuta principatelor române de la Dunăre. S'a simțit și acolo îndemnul constant de a se face o alipire la monarchia noastră. Principele Mihail Viteazul a fost gata să-și pună țările sale, precum și Ardealul, cucerit de el din însărcinarea împăratului, sub suzeranitatea împărătească.

De când a ajuns independentă, pe lângă toate amăgirile ce i-au venit din partea noastră, România se alipește tot mai mult și cu mai mare credință de monarchia noastră.

Pentru România alipirea la triplei alianță însemnează singurul scut în contra îmbrățișării omoritoare a Rusiei. O Austrie puternică pentru România e cel mai înalt interes de conservare proprie. Pentru aceea, așa numita ireverență română e o născocire a unui cap descreerat. Anexarea de teritorii române din Austria, ar trebui să fie precedată de o nimicire a Austriei; ear' aceasta ar aduce cu sine, cu necesitate matematică, contopirea României în valurile rusești.

Națiunea îi oprește pe Români de la astfel de aspirațiuni și sinucidere; și că se ține cont de aceasta, o garantează înțelepciunea Regelui Carol. Realizarea unui program de o mare Românie ar fi posibilă numai cu Austria și în Austria. Că chestia română va fi rezolvată astfel, că România va deveni parte suverană și în privința dinastică intactă a unei puternice federații de state, cu centrul la Viena: e o convicție a politicienilor români din Austro-Ungaria.

Nisuițele române nu sunt deci prietenoase pentru Austria; din contră, ele coincid cu interesele monarchiei. Genialitatea prințului Eugen a stabilit de cel mai important scop al politicii împărătești nimicirea Turciei și anexarea țărilor stăpânite de ea la Austria. Lucru dureros însă, că guvernul de la Viena nu era la înălțimea misiunii sale. Ocaziunea a fost pierdută, și acum rămâne numai drumul cel lung, de a face arondarea pe cale federativă. Dispoziții sunt destule spre acest scop.

Garaschanin predică pe față anexarea Sârbiei, pentru-că e prea mică pentru a pute trăi. Și în situația aceasta nu e numai Sârbia. Regretabil e, că politica de

mai înainte austriacă a căutat mai bine să bruscheze, decât să întărească simpatiile existente. Ea era stăpânită de un spirit de prepotență, care formează tărnia Maghiarilor în lupta pentru conservarea proprie, dar care a făcut ca Austria să-și piardă popularitatea. Contele Goluchowski a rupt-o cu spiritul acesta și a inaugurat relații mai sincere, cari s'au manifestat în visita M. Sale la București, și au contribuit mult la întărirea raporturilor de amicitie, necesare în interesul bineînțeles al ambelor state.

Atâta însă nu ajunge, pentru a prepara legătura intimă, indispensabilă din punct de vedere al misiunii istorice a Austriei. Prin o tratare corespunzătoare a conaționalilor, locuitori în Austro-Ungaria, monarchia trebuie să dovedească, că alipirea către Austria cuprinde în sine numai favoruri, ear' nu amenințare națională.

În direcția aceasta s'a pământuit mult. Soartea Românilor din Ungaria e un cu rat martiriu. Îndeosebi dela introducerea dualismului, națiunea maghiară mișcă cerul și pământul, pentru a desnaționaliza pe Români. Zăharul și bicul, ademeniri și amenințări, întreg registrul mijloacelor de forță de stat, până la măsurile draconice ale baronului Bánffy: toate se pun în mișcare pentru a-i despoia de naționalitatea crezută.

Aș pute să vă istorisesc tomuri întregi despre nedreptățile făcute Românilor; dar îmi țin de datorie nu să amăresc, ci să caut mijloace pentru îndreptare.

Heghemonia maghiară a fost comparată cu centralismul din Cisleitania; aceste două însă au foarte puțin comun. Centralismul german are anumite pretenții raționale, cari garantează existența Austriei. Omnipotența maghiară însă e intolerantă și primejdie existența statului, care i-se dă legat.

Când chestia slavă își va ridica odată capul mai amenințător în Europa răsăriteană, vor vedea Maghiarii, cât de mare a fost greșeala lor de-a slăbi elementul ne-slav, al Românilor.

Mă mângâia o mică rază de speranță, că spiritul mai uman, de care e stăpânit actualul ministru-president Szell, va găsi o formulă pentru asigurarea unui minimal de existență pe seama Românilor din Ungaria. Speranța însă nu s'a împlinit. Suferințele Românilor nu s'au împuținat nici sub Szell.

Trecând apoi la Români din Bucovina și vorbind despre slavizarea lor, oratorul zice, că Rutenii se consideră una cu poporul rusec. Rutenizarea forțată va crea însă o chestie română în Bucovina, care va tulbura raporturile externe ale monarchiei.

Incheie apoi cu aceea ce zicea adată Andrassy, — dar în alt înțeles, și anume, că dacă Austro Ungaria și ar face profesie de credință din existența și dezvoltarea națională a Românilor sei, — poate considera ca bătută ora, în care în politica din Orient poate să dispună asupra batalioanelor din România ca asupra batalioanelor sale proprii.

M. Sa în Budapesta.

M. Sa Monarchul nostru a vizitat ieri noua universitate din Budapesta. În jurul universității deja pe la orele 10 se adunase o mulțime de lume. M. Sa a sosit la universitate puțin după 11. A fost primit de ministri și de primarul și viceprimarii orașului. Conduc de ministrul de culte, de rector și de arhitectul Baumgarten care a zidit universitatea, M. Sa a vizitat cu deamănuntul palatul universitar și la urmă și-a manifestat mulțumirea asupra celor văzute.

Ministrul Wlassios acuzat că falsifică!

„Köznyelődés“, organ al episcopului Majlath, ocupându-se de afacerea cu titlul de „episcop al Ardealului“, acuză pe ministrul Wlassios că a falsificat!

Eată ce scrie anume:

„Ministrul aduce ca argument principal și ca forță a rezonanței sale faptul, că titlul de „episcop rom. catolic al Ardealului“ l'a folosit și M. Sa în hotărîrea prea înaltă prin care actualul episcop a fost numit ca ajutor cu drept de a-l urma în scaun pe episcopul Lönhardt. Ei bine, aceasta nu i adevărat. În autograful regesc, pe care îl vom publica în numărul viitor în copie autentificată de notarul public, se zice episcop al Ardealului. Că foaia oficioasă a scris „episcop rom. catolic al Ardealului“ din greșeală ori cu intenție, nu cercetăm. E caracteristic însă faptul, că ministrul afirmă acum existența unui act contra-semnat de D-sa altfel de cum există acel act“.

„Alkotmány“, care se ocupă și el de această afacere, zice, că afacerea aceasta îi va aduce încă lui Wlassios mari calamități. Demisia sau alte!

Răsboiul buro-englez.

E pe sfârșite. Poema celei mai virtuoză viteji se încheie. În fața a peste 200 000 soldați englezi, Buri sunt siliți să capituleze.

FOIȚA TRIBUNEI POPORULUI.

REGELE MOABULUI.

NUVELE ARABE.

(Urmare și fine.)

II.

Hakem intră în cortul lui Diar.

În mână ținea o creangă de tamarinier; mantaua lui neagră, cusută cu fir de aur, se țira pe jos și lungă lui sabie, atârnată de umăr, sgârâia pământul în urma lui. Sclavii, purtând daruri bogate, mergeau înainte.

— Domnul să fie laudat, el care te-a făcut tată pentru plăcerea ochilor mei.

Și Hakem îmbrățișă pe tatăl Ayunei

— Sclavii mei și-au spus, că fata ta, păzitoarea turmelor tale, a încântat ochii mei. Ai prețuit darurile; și-ai aduc ramura de tamarinier.

— Primesc; voința Celui Vecnic să se împlinească!...

Și Diar luând în mână ramura de tamarinier, care înfloră lângă puțul păstorilor, Ayuna deveni logodnica domnului Moabului.

După trei zile, Ayuna fu dusă cu mare alaiu la tribul lui Hakem.

Ea ședea pe o cămilă albă, al cărei gât era împodobit cu o ghirlandă făcută din boabe de sticlă colorată, ear' în urechi, de nas și de frunte îi erau atârnați cercei, tot din sticlă și de toate colorile. Deasupra ei se ridică un baldachin de pene de struț, stropite cu parfum și care îi făcea totodată vânt în mersul legănat al animalului. Veliuri de aur și de purpură o acoperiau, ear în picioare de-asupra gleznelor avea câte două inele fine, unul de aur și altul de onix.

Cortegiul trecea prin locurile de pășune, unde fata și cu tovarășul ei pășiau mai înainte vitele.

Câte-va cămile pășteau în liniște iarba. Ayuna le recunosc, dar în zadar căuta pe păstorul lor. Sub tamarinier, în iarba răscolită, ea recunosc însă urma corpului lui.

Se opriră dinaintea puțului.

Ea ceru să bea.

Voind să ducă la gură burduful, uitându-se în puț, zări o floare plutind pe deasupra apei: era o asfodelă din coroana ei.

—Nu mi mai e sete, zise ea.

Și i-se păru că aude departe, dincolo de dunele roșii de năsip, la marginea co-

linelilor de basalt, trișca unui păstor, care plângea.

Caravana se puse din nou în mers.

Sticlăriile dela gâtul cămilei albe jingănau într'una. Cimpoarele și buciumele aruncau în aer notele lor ascuțite, femeile hululau, negrii băteau toba și cortegiul de nuntă trecu.

Hakem în noaptea asta eși din cortul Ayunei pentru a face inspecțiunea lagărului. Băgă de seamă că par'că niște sughițuri înăbușite turburau tăcerea. La lumina stelelor, recunosc pe păstorul dela puț.

El era culcat jos, de-a lungul pe pământ, și mâinile îi scormoniau pământul spre a căuta niște forme iubite întipărite pe dînsul, în vreme ce buzele lui făceau gropi în năsipul pe care-l săruta.

— Ce faci tu printre corturile mele?.. Întrebă el posomert.

— Îmi îngrop bucuria!...

Un fulger de ură sclipi în ochii șefului și mâna i-se sgârâia stringând pumnul.

Dar se stăpâni. Își trase gulerul mantalei peste față spre a-și ascunde barba-i căruntă, privi o clipă pe tinărul său rival cu o liniște de ghiață, apoi se depărtă în noapte.

III.

Ani trecuseră asupra Moabului.

Femeile cele mai meștere în arta de-a lecu erau strînse în giurul căpătăului Ayunei care trăgea de moarte. Nici descântec, nici farmece, nici filtre, nimica nu putea împedea răul.

Perdeaua cortului se depărtă de-odată. Hakem intră întrebă cu privirea pe femeile cari se dădeau la o parte dinaintea lui.

— Cum o vrea Alah, îi răspuseră ele.

Diar se plecă încetîșor spre Ayuna. Ochii lui sălbatici și fioroși se înecau într'o lumină dulce, iubitoare. Tinera femeie respira cu greu și buzele ei deja vinete surideau cu tristeță.

— Asfodela ochilor mei, îi zise el; afară e un om, care spune că a venit de departe. Se zice că e învățat și cel mai dibaci în leacuri. El are talismanele tuturor boalelor. Vrei să vie?...

Ayuna dădu din cap.

— Nu te teme de nimic; voi fi lângă tine. El spune că-ți cunoaște boala. E un păstor care știe toate tainele deșertului.

— Chiamă-l să vie.

Păstorul era îmbrăcat în piel de animale. Părul de pe cap îi atârna în ple-

Estă telegramele din urmă :

Londra, 29 Maiu. Wyndham, se-
natar de stat, interpelat fiind în Camera
Comunelor, spune că în Africa de sud
sunt 221.000 soldați englezi. Redmond
întrebă: câți Buri au fost sub arme
și adevărat este că pe un Bur venea 10
englezi? La această întrebare guvernul
nu răspuns.

„Daily News“ anunță din Lau-
renço-Marques că generalul Botha și ceia-
lți comandanți s'au sfătuit zilele ace-
ste asupra capitularii. Krüger zice însă
ca să continue cu lupta. Presidentul
Steyn e te pentru încheierea păcii.

Londra, 29 Maiu. Roberts
anunță că a intrat deja în subur-
bile Iohanesburgului. Nu a în-
câmpinat nici o rezistență. Măne
va chema la sine pe comandantul
orașului pentru a lua în primire
orașul. Perderile trupelor sale
sunt neînsemnate. În oraș se zice
că minele de aur sunt în bună
stare.

Capstadt, 29 Maiu. Anectarea
Oranjului a fost proclamată în
chip oficial.

Primar acusat grav.

Fiecare zi își are senzația sa în
ceea ce privește crimele ce se ivesc
în sinul societății maghiare. Așa s'au
înălțat adevărate spirite în urma sgu-
dătoarelor drame de la Sătmar, și
astăzi, ziarele maghiare aduc știrea că
primarul orașului Szabadka, Mamusich,
este acusat că a îndemnat la omor, a
îndemnat pe alții la jurământ fals și
a falsificat documente. Intre acuzatori
sunt Benedek Gyula, maiestru de
scrimă (se vede că pe densul l'a in-
demnat să omoare pe vre-un adver-
sar al primarului) și Rutkay Máté.

În fața acestor acuze grave, se
înțelege că primarul a fost silit să
întreze proces de presă, pentru
calomnie, care se va și judeca la
Curtea cu jurați din Seghedin.

E deci în perspectivă earăș un
proces de senzație, care va descoperi
multe păcate ale „gentrilor“ vestiți
din Bacica.

crește pe piept și i-se amesteca cu barba.
Mirosul nisipurilor intrase odată cu dînsul
în cort.

Ayuna îl privia. Obrazii ei palizi se
colorară.

El o privi, o cercetă, apoi zise șefu-
lui:

Pentru a o scăpa, trebuie ca eu însu-mi
să trag în mine de pe buzele ei răul care-o
supă. Vrei?...

Și fără a mai aștepta răspunsul, el în-
gungăia lângă Ayuna; degetele lui tre-
mătoare îi mângăiau cu gingășie gâtul,
gura i-se apropia de fața ei ca pentru o
măsurare. Privirile lor se uniră.

Hakem recunoscuse pe păstor: era to-
varșul Ayunei.

Un țipet de turbare, apoi un tăius
scuțit scipi ca un fulger și pumnalul in-
tră până la umăr în spatele păstorului.

Hakem își chemă oamenii să scoată
afară cadavrul. Apoi se așeză la căpătâiul
Ayunei și gelos până și la pragul morții, o
privia cum își dădea sufletul.

N. P.

Feminismul în Anglita.

Camera comunelor a adoptat cu o mare
majoritate proiectul, prin care femeile sunt
eligibile în consiliile comunale. Aceasta este
un mare pas spre egalarea drepturilor în-
tre bărbat și femeie.

În America de asemenea, după multă
luptă și stăruințe, femeia a cucerit o situ-
ațiune politică de aproape egală cu a băr-
batului, mai ales în unele state, unde fe-
meia are drept de vot la alegerile legis-
lative.

În multe centre industriale sunt fe-
mei, cari conduc mari fabrici și stabilimente
industriale în calitate de ingineri. În New-
York sunt o mulțime de medici, arhitecți
și advocați femei.

Feminismul a avut mult să lupte până
să ajungă la asemenea strălucite răsul-
tate, căci în toate părțile avea să se is-
bească de zăgazul prejudeciului, că femeia
este în toate privințele inferioară bărbatului.

„Femeia nu trebuie să ține carte“,
era un zicător favorit al celor bătrâni și a
trebuit să se facă cercetări îndelungate, și
să se depue din partea elevelor muncă în-
doită poate, pentru ca prejudeciul să dispară
și astăzi aproape să nu fie om calt care să
nu recunoască marele folos pentru întreaga
omenime a culturai femeiești.

Căci este învederat, că influența unei
mame culte asupra copiilor va fi hotărâtoare
în bine, știindu-se că mulți bărbați strălu-
ciți datorează cariera lor în mare parte
binefăcătoarelor influențe a mamei.

De asemenea, când condițiunea femeii
în societate va fi egală cu a bărbatului, în-
treg progresul se va resimți. Nu e vorba că
femeia să-și părăsească domeniul natural
al casei și al creșterii copiilor, pentru a se
aventa în politică, căci prin forța lucrurilor
sfera de activitate a femeii va rămâne cam
aceeași ca și acum, dar' e bine ca acelora,
cărora nu le-a fost dată fericirea căminului—
să le fie dată posibilitatea de a-și desfă-
șura energia pe domeniul utilității publice.

S.

Noutăți

Arad, 30 Maiu 1900.

Nouii doctori români. Din Cluj ni-se
anunță, că în 26 l. c. dl profesor din Blaj
Ioan Kafiș, făcând „cum laude“ rigorosul,
a fost promovat doctor în filosofie, ear dl
candidat de avocat din Turda Iustin Pop,
la gradul de doctor în drept la universitatea
din Cluj.

Nod în papură cantă „autorizați“ de
la Sibiu. Urmând adevărat să scrie reflecțiuni
asupra ședințelor Sinodului arădan, învi-
nuese pe amicil nostri, că după citirea în
sinod a scrisorilor în calificațiile alui Luran
din Oradea, de ce nu s'a ridicat nimeni să
țină o vorbire — documentată?!

Cu alte cuvinte: își iese un nebun în
cale; dacă îl vei ocoli și nu vei sta cu el
la ceartă, ești un păcătos!

Așa glăsuiește organul, care propagă
era nouă cea adevărată.

Catedrală în București. Sub acest
titlu „Rom. Jună“ scrie: „Articolul nostru
cu acest titlu, publicat acum vre-o două
săptămâni, a avut succesul dorit: dl mini-
stru Istrati a propus și Sinodul a primit
în unanimitate ideea de a deschide o listă
de subscripție pentru adunarea unui fond
pe seama catedralei. D. dr. Istrati și Sino-
dul au făcut o faptă bună. Rămâne acum
ca din acești membrii precum și din mai
mulți fruntași laici din Capitală să se in-
stitue un mare „comitet al catedralei“ cu
menirea de a lăsa apelurile necesare și a
porni o mișcare înțeleaptă în vederea de
a interesa toate straturile populațiunii.

Poate că ar fi nimerit ca în acest
scop să se organizeze o serie de conferințe,
concerte, reprezentații teatrale etc. Totul
atârână dela destoinicia membrilor Sinodului
și a celor din comitetul ad-hoc ce trebuie
istituit.

„Inceputurile ziaristiceii noas-
tre“ (1789—1795 de Ilarie Chendi,
seria de articole tipărite în „Tribuna
Poporului“, a apărut acum și în bro-
șură (în Orăștie, Minerva, Institut
Tipografic).

Cetitorii nostri au avut privilegiu să
aprecieze această lucrare a amicului
nostru Chendi. Nu e deci nevoie să
insistăm asupra importanței și a chi-
pului inteligent, cum tinerul publicist
tratează acest moment al vieții cul-
turale românești. Trebuie să spunem
însă, că scoțând în broșură interesanta
d-sale lucrare, dl Chendi a făcut o
mare înlesnire tuturor acelorora, cari
vor să cunoască mai de-aproape înce-
puturile ziaristiceii române. A ridicat
în același timp un meritat monument
bărbaților, cari au început luptele prin
presă pentru drepturile națiunii ro-
mâne.

Români buni. Re știe că Reuniunea
„Frăția“ a Românilor din țară (Transilvania)
domiciliați în București. a dat un bal în
ziua de 16 Aprilie 1900, în sala Băilor
Eforiei, pentru cantinele din capitală. Ve-
nitul acestui bal, în sumă de 1000 lei, văr-
sându-se în casieria cantinelor școlare, dl
C. Istrati, ministrul instrucțiunii publice,
sub patronajul căruia s'a dat acest bal,
a adresat d'lui Ignate Mircea, avocat și
președinte al acestei reuniuni, următoarea
scrisoare:

Domnule Președinte,

În urma sărbătorii populare, care a avut
loc aseară, 16 Aprilie, în folosul cantinelor
școlare, prin stăruința și președinția d-v,
mă simt cu plăcere dator a vă exprima
în numele școlii primare toate mulțumirile
mele.

Ați arătat prin munca și patriotica d-v.
iubire de școală, că inițiativa particulară
poate face mult, foarte mult pentru școlari,
și deci pentru cetățenii de mine, cari vor
lupta alături cu noi pentru binele și pro-
pășirea scumpulor noastre țări.

Primiți, vă rog, d-le președinte, încre-
dintarea prea osebitei mele considerațiuni.

Dr. C. I. Istrati,
Ministru.

L. Chihănescu,
Șeful cabinetului.

Congresul orașelor. În 28 l. c. s'a
deschis la Győr congresul orașelor din țeară.
Reprezenții diferitelor orașe municipale
au fost primiți la Győr cu mare paradă, și
după vederea orașului, s'au întrunit cu toții
la o cină de cunoștință. În 28 l. c. înainte
de amiază s'a ales biroul congresului și s'a
statorit organizarea unui comitet permanent,
care, după trebuință, să convoace congresul
regnicolar al orașelor. După amiază s'a dat
mare banchet în cinstea membrilor congre-
suali.

Altul! Patriotul Becsky Ignăț (nainte
il va fi chemat Jajteleș), funcționar la posta
centrală din Pesta, a delapidat 10.000 co-
roane și a luat drumul „pîntru Americi“!

La tribunalul reg. din Panclova este
un post de jude vacant. Ar fi de dorit se
refleceze la acest post și Români. Juzi
sârbi întotdeauna au fost și sunt la tri-
bunalul din Panclova, ear' juzi români n'au
fost și nu sunt, deși sunt mai puțin sârbi
de cât Români în ținutul Panclovei.

Cavalerismul maghiar. S'au zis și se
spon multe lucruri despre „cavalerismul“
maghiar, până în depărtări, dar despre ca-
surul asemenea celui de mai la vale—n'am
prea auzit nici noi că se pot întâmpla, nici
chiar pe conta acestei nobile calități ungu-
rești. Și cazul e cu atât mai caracteristic,
că a ajuns a se debate tocmai alaltăeri la tri-
bunalul reg. din Seghedin. Un domn funcționar
din Seghedin, anume Balogh Géza se amo-
resase până la urechi de o frumoasă copilă
T. Mariska, a inginerului T. L. din Ó-Becse.
Amorul s'a dezvoltat treptat și reciproc, ast-
fel că a urmat și logodna. În tot timpul
cunoștinței lui cu aleasa inimii sale, cava-
lerul funcționar Balogh l'a trimis din greu
buchete scumpe de flori, adese ori și două
pe zi, cari — după socoteala lui — l'au co-
stat 1200 coroane. Că până la ce grad ajun-
sesse „dragostea“ lui pentru mireasa sa și
în ce măsură era condus de „cavalerismul“
său maghiar, s'a dovedit în scurtă vreme. Cum
cum nu, destul că într'una din zile — între
logodiții amoroșii s'a escat un diferend, care
cu încetul a început a-și instrăina de oaltă,
îndeosebi pe „cavalerul“ mire, în a cărui
inimă numai decât s'a descoperit — în loc
de dragoste: escrocheria și mișelia, ear' locul
cavalerismului îl aveau orgoliul și perversi-
tatea. — Logodna s'a desfășurat, cavalerul s'a
însurat cu altă fată și atât în scris, cât și
prin graiu viu a pretins dela fosta lo-
godnică și dela părinții ei restituirea spe-

șelor de 1200 coroane, pentru cadourile în bu-
chete de odinioară! Tatăl fetei a și mers
la Seghedin și l'a rugat pe „cavalerul“:
să se mulțumească 500 coroane ca despă-
gubire pentru buchete, dar' banii încă nu-
i tr misese. Să vezi acum pe fostul logodnic-
cavaler! El, împreună cu nevasta prin nume-
roase cărți postale și în terminii cei mai-
„cavaleresti“ au dat năvală asupra fetei, astfel,
că la urmă prea i-s'a părut mult și ingi-
nerului din acest „cavalerism“ și l'a pîrit
la judecătoria pe dl Balogh pentru crima de
jăfuire. Alaltăeri tribunalul din Seghedin a
desbătut afacerea și a osândit: pe cavalerul
Balogh la închisoare pe o lună, și pe ne-
vasta lui pe 8 zile.

Et, ce mai vrei? Nu-i asta probă de
cavalerism?!

Concert în Seliște. Ni-se trimite invi-
tare la concertul „Reuniunii române de cân-
tări“ din Seliște, care se va da în 21 Maiu
(8 Iunie) 1900 în sala festivă a școlii de-
acolo. Inceputul la 8 oare seara. Prețurile de
intrare: loc numerisat I. 2 cor. 40 fl. loc
II. 1 cor. 60 fl.; loc de stat 1 cor.; loc pe
galerie 40 fl. Programul e următorul: „Ada-
gio“, din concertul I. bisericesc de G. Musi-
cescu; „Irmosul Paștor“, de C. Porum-
bescu; „Mugur mugurei“, solo cu acomp. de
pian de G. Dima; „Miezul nopții“, solo
cu acomp. de pian de G. Dima; „Hora Do-
brogeană“, de N. Popovici; „Mândrușă de
demult“, de G. Dima; „Trageți hora“, cor
de copii, de Flechtenmacher; „Cum pot
dormi în pace“, cor de copii, de Silcher;
„Resunetul Ardealului“, cu solo de mezzo-
sopran, de I. Vidu. După concert urmează
joc.

Ciugăii din Bucovina fac progres.
Aceasta i-o vestește pe-o carte postală ilu-
strată ziarului „Budapești Hirap“ preotul
László István din Istensegits (în Bucovina).
Prin colecția publică pornită în Ungaria,
Ciugăii din numita comună au fost ajutați
la zidirea unei biserici frumoase, care toc-
mai acum este terminată.

Peatră grozavă a bătuit erii ho-
tarul mai multor comune din cercul
B-Sebișului. Îndeosebi hotarul comu-
nei Buteni a fost nimicit cu desăvâr-
șire. De asemenea au fost sparte fe-
restrele la o mulțime de case. În
Bihar peatra a nimicit hotarul comu-
nei Dobrești.

ULTIME STIRI.

Paris, 29 Maiu. Dela ședința de ieri
a Camerii generalul Gallifet, ministru
de războiu, s'a întors acasă bolnav,
așa că e vorba să-și dea demisia.
Se pun mari stăruințe că el să ră-
mână în capul departamentului de
războiu, dar Gallifet este cu atât mai
decis a se retrage, cu cât a văzut
că șeful statului major, dimpreună cu
alți oficiali, au intrat contra lui. Și
anume nu i-a comunicat existența
unor acte așa că Gallifet a negat în
Camera existența acelor acte, neștiind
nimic despre ele. A ajuns astfel în-
tr'un împas penibil. Ba căpitanul
Fritsch a comunicat actele adversa-
rilor guvernului. Ear Gallifet n'a în-
drăznit să-l dea în judecată.

Situația guvernului s'a agravat
de altfel și prin atitudinea lui Méline,
Ribot și Dupuy, cari au luat poziție
contra lui Waldeck-Rousseau și ast-
fel guvernul abea mai are o majori-
tate de 40 voturi.

Bruxella, 29 Maiu. După știrile
oficioase, s'au ales în Camera 85 cleri-
cali, 33 democrați creștini, liberali și
radicali și 33 socialiști. Intre cei aleși
sunt Bernaert, fostul președinte al Ca-
merii disolvate. Abatele Daens, demo-
crat creștin, a căzut.

Petersburg, 29 Maiu. În urma tulbură-
rilor ivite în ținutul Chievului, guvernul a
ordonat acolo o mică stare de asediu. Po-
porațiunii i s'a interzis ori-ce grupare pe
strade, în piețe și în localuri publice.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunile la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — „: Chestia terebentinii. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

„Noua Revistă Română“, pentru politică, literatură, știință și artă, a apărut Nr. 9 de la 1 Maiu cu următorul cuprins:

— Vechile partide și noile grupări politice II. Partidul conservator. — V. R. Piekarsky, Universitățile populare. I. Aureliu Candrea: Elementele române în limbile slavice; Okonski: — El și Ea. (nuvelă). Zamfir C. Arbore: Românii, întemeietorii ai civilizațiunii în Rusia. — Colonel P. V. Năsturel: Contribuțiunile la Istoria Bucureștilor; C. Crupenski: „Amintirile“ Regelui României.

I. A. Candrea-Hencht: Cours complet de grammaire roumaine: C. Xen: Opiniunea publică; Stefan Braborescu: Din romanul unei vieți (nuvelă); Simeon Fl. Marian: Poezii populare despre Avram Iancu.

O privire asupra literaturii ruse din secolul al nou-zecelea, de Gh. Madan. — Aprecierile presei străine asupra pescărilor. — Viitorul Ungariei pe temelul unei noi planșeri naționale. — Pictorul Munkacsy. — Procesele „Tribunei“ pentru Avram Iancu. — O nouă criză.

Profil bizantin (poesie) de D. Karr. — Circumstanțe atenuante, de I. D. Manolache. — Lume și poet (poesie) de Ioan Scurtu. — Lori (poesie) de Eug. Ștefănescu. — Cuvinte din popor (vorba „Jedeș“) de C. I. V. Severin. — Severin. — Tristia (poesie) de Dumitru Țimirăș. — Lianeii (poesie) de A. Zamfirescu.

În atențiunea domnilor învățători români. *Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasiliu Goldiș, profes. gimnas.“*

În legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a eșit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasiliu Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni-s-au trimis următoarele două cărți: „Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățator. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filieri).“ Se poate procura dela autor în B. Lippa. — „Povestiri și anecdote populare“, de Dometiu Dogariu, Inv. dirig. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară“, edată de Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filieri și se poate procura dela numita tipografie.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 25 Maiu n.

In Arad:

Grăul cel mai bun	cor. 7.20—7.30.
Cucurus	5.20—5.40.
Săcară	5.50—5.70.
Orz	5.40—5.08.
Ovăș	4.40—4.60

Cursul pieței din Arad.

Hărțile-monede române Cump. n. 9-48 vând	9.53
Lire turcești	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90
Ruble rusești 100 à	126.—
Galbeni	5.68
Napoleon-d'or	9.48
100 Marce germane	58.50
Livre sterling	11.90

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
„ „ cu micu	118.—
„ brut cu toptanu	118.—
„ „ cu mic	116.—

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390	55—56. „ „ „
„ 250—320	54—55. „ „ „
„ până 250	54—56. „ „ „
mijlocii 240—260	„ „ „

„Foia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotația și poziția actuală a învățătorului român, de Iosif Velcean, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm calduros tuturor învățătorilor noștri.

Tipografia

„Tribuna Poporului“

arangiata fiind cu material nou

primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

- 1.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 5.) „Principiile politiceii“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 7.) „Războiul pentru neastărare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 8.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truța — prețul — — — — — „ 1.— „
- 9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 12.) „Cuventări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Școopol, preț — — — — — „ 1.50 „
- 14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 filieri spese postale.